

სესიას ფიქრები

მიწა ვარ ნიადაგ მენა,
ბეჩავი, გლეხად შობილი,
მიწაა ჩემი დედ-მამა,
ჩემი და, ჩემი ძმობილი...
ვხნავ, ვთესავ, ვებრძვი მიწასა,
ე შრომა მაინც ფუჭია
ვერ გადვირჩინე წლის სარჩო,
ვერ გამოვიძლე კუჭია...
მიწის პატრონიც მე მწიწკნის,
ჯინჭველაც ჩემი მტერია,
მოხელე, მღვდელი და ერი,
ყველა მე შემომცქერია...
ნეტავი გამაგებინა,
როდის-ღა მომასვენებენ?
ვერ შავესწრები მგონია,
სანამ არ გამასვენებენ!.

1888 წ.